

Arrest

nr. 178 426 van 25 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling op 31 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 6 november 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 14 december 2015 besliste de dienst Voogdij van de FOD Justitie dat verzoeker meer dan 18 jaar oud is.

1.3. Op 5 juli 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 6 juli 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 06/11/2015
Overdracht CGVS: 05/04/2016

U werd op 24 mei 2016 van 14u04 tot 18u09 gehoord op het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is. Uw raadvrouw, mr. Kiwakana, loco mr. Loobuyck, was tijdens het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de clan Hawadle, subclan van de Hawiye groep. U bent geboren in Mogadishu maar verhuisde op de leeftijd van zes maanden naar de stad Buuloburde/Buulobarde in de provincie Hiiraan. In 2010 begon u te studeren aan de plaatselijke koranschool. Wanneer uw vader in 2014, op beschuldigingen van spionage voor de overheid, door al Shabaab werd vermoord stopte u uw studie. In de tweede maand van 2015 probeerde al Shabaab uw broer Abdulrahman te rekruteren. Toen hij weigerde zich aan te sluiten werd hij doodgeschoten. Begin derde maand 2015 werden u en uw vriend Abdikarim S., aangesproken door leden van al Shabaab. Ze legden jullie uit dat jullie tegen Ethiopiërs dienden te vechten. U werd overgebracht naar hun basis in de stad van waar ze u naar Jowhar wilden meenemen. Tijdens uw detentie belde u met de telefoon van Abdikarim naar uw oom Isaaq M. in Beledweyne. Hij raadde u aan te ontsnappen om niet zoals uw vader en uw broer te worden vermoord. Toen de wagen van al Shabaab onderweg autopech kreeg en u te horen kreeg ter plaatse te blijven en te wachten, namen u en uw vriend de benen. Nadat jullie in de rivier waren gesprongen en naar de overkant waren gezwommen kwamen jullie een vrachtwagen tegen die fruit naar Hamar/Mogadishu vervoerde. U kreeg beiden een lift tot Mogadishu, waar u via een smokkelaar uw uitreis uit Somalië voorbereidde. Na tien dagen in Mogadishu te hebben verbleven vertrok u met een vals paspoort naar Soedan. Vanuit Soedan zette u uw reis verder naar Libië. U reisde vervolgens via Italië naar België. Op 6 november 2015 heeft u een asielaanvraag ingediend.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoor CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd. Bij aankomst in België verklaarde u geboren te zijn in 1999 en bij gevolg zeventien jaar oud te zijn. Er kan echter worden getwijfeld aan uw beweerde geboortedatum.

Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 9 september 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd, dient te worden besloten dat u zeker ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20,6 jaar een minimum leeftijd is. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich ten onrechte minderjarig verklaarde, brengt ook schade toe aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de

mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Somalië/Buulobarde in de provincie Hiiraan op fundamentele wijze ondermijnd wordt doordat u een ernstig gebrek aan doorleefde kennis over uw onmiddellijke leefomgeving vertoont.

Vooreerst is het opmerkelijk dat wanneer u wordt gevraagd tot welke grote clan uw subclan Hawadle behoort u wel stelt tot de Hawiye gerekend te worden maar even later plotsklaps ontkent tot de Hawiye clan te behoren (gehoor CGVS, p.10,15,16). Bij confrontatie met uw eerdere opmerking dat de Hawadle clan tot de Hawiye behoort, stelt u enkel "ja dat zegt men, maar dat (Hawiye) is niet mijn clan" (gehoor CGVS p.16). Gevraagd van welke clans de provincie/regio Hiiraan het thuisland is, somt u naast uw clan, Hawadle, ook de clans Jajelee en Galjecel op (gehoor CGVS, p.13). Waar u vooreerst stelt dat Jajelee clan tot de Hawadle clan behoort, verklaart u even verder dat u eigenlijk niet weet tot welke clan de Jajelee clan behoort (gehoor CGVS, p.12,13). Evenmin weet u te zeggen tot welke grote clan de Galjecel clan behoort (gehoor CGVS, p.13). In werkelijkheid behoren zowel de Hawadle clan als de Jajelee en de Galjecel clans tot de Hawiye hoofdclan. Over de Galjecel meldde u dat ze steeds vechten tegen de Hawadle (gehoor CGVS, p.13,14). Gelet uw opmerking over dit clanconflict werd u gevraagd of er in uw regio nog andere clanconflicten bestaan/bestonden (gehoor CGVS, p.14). U verklaarde niet te weten of er vroeger clanconflicten plaatsvonden en meende te weten dat er de laatste jaren geen clanconflicten aan de orde waren (gehoor CGVS, p.15). Gelet op beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal is uw uitspraak hierover hoogst merkwaardig te noemen. Uit voornoemde informatie blijkt immers dat in de regio Hiiraan in de periode 2014 en 2015 wel degelijk clangevechten plaatsvonden. Stellende dat u sinds uw prijlste kinderjaren steeds in Buulobarde heeft verbleven is het dan ook uiterst opmerkelijk dat u hier niets over zou hebben geweten (gehoor CGVS, p.5,16). Uw algemene geloofwaardigheid is hiermee aangetast.

Dat uw verklaringen volledig op de helling staan blijkt ook uit het volgende: gevraagd van welke clans uw stad Buulobarde het thuisland is, stelde u dat behalve uw clan Hawadle, er ook Badicade, Jajelee en Jareer wonen. Tot welke clan de Badicade behoren wist u echter niet te melden (gehoor CGVS, p.12). Nochtans behoort deze subclan ook tot de Hawiye. Evenmin bleek u in staat de grootste en belangrijkste clans in Somalië te noemen, behalve de Hawiye en de Darod clan (gehoor CGVS, p.15). In Somalië is het clansysteem nochtans de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor. Zo worden in Somalië zes hoofdclans onderscheiden, met name Darod, Dir, Isaaq and Hawiye, Digil en Rahanweyn. Elk van deze clans is verder onderverdeeld in subclans. U somde weliswaar de Abgal, Marehan, Haber Gedir, Murursade en de Sheikhal op bij de vraag naar de hoofdclans (gehoor CGVS, p.15), doch bleek u niet bewust te zijn van het feit dat de Abgal en Murursade in werkelijkheid subclans van de Hawiye clan zijn. Noch bleek u te beseffen dat de Marehan een subclan van de Darod clan is. Gevraagd naar de subclans van de Darod, stelde u immers er geen te kennen. Evenmin bleek u te weten wat het thuisland van de Darod clan is. Hoewel u meende van de Tuumaal –een minderheidsclan- te hebben vernomen, bleek u nooit van de minderheidsclans Midgan en Yibir te hebben gehoord (gehoor CGVS, p.16,17). Zo ook is het opmerkelijk dat u nooit van de Jiambele heeft gehoord, nochtans een subclan van de Hawiye clan, waaronder uw clan Hawadle wordt gerekend. Evenmin blijkt u van de clan Ajuran, subclan van de Jiambele en behorende tot de Hawiye, te hebben vernomen (gehoor CGVS, p.18). Gevraagd of u van de Dir –één van de hoofdclans van Somalië- hebben gehoord meende u hierover enkel te weten dat het een clan was, maar kende geen enkele subclan bij naam, noch wist u deze clan te situeren (gehoor CGVS, p.18). Nochtans blijkt uit informatie, beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat leden van de Dir en de Hawadle in de Hiiraan regio onderlinge gevechten leverden. Gelet op uw minieme kennis van uw directe omgeving werd dan ook gedurende het gehoor, bij confrontatie, u verschillende malen de kans om uw verklaringen over uw herkomst aan te passen, maar u greep deze kans niet (gehoor CGVS, p.16,18).

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis over Somalië in het algemeen en over uw regio van oorsprong in het bijzonder belangrijke lacunes vertoont. Gelet op uw beweerde afkomst uit Hiiraan werd u gevraagd of u de aanpalende provincies/regio's kon opsommen. U stelde echter geen enkele te kennen (gehoor CGVS, p.20). Gevraagd welke dorpen het dichtste bij uw woonplaats zich bevinden noemde u meerdere dorpen bij naam zoals Dayibley, Hilo Shidley, Farqalal en Degan langs de kant van uw woonwijk en Jiinka Bari, Cag Bashir en Shirkada als dichtstbijzijnde dorpen in het algemeen (gehoor CGVS, p.12,13). Geconfronteerd met plaatsen in de nabijheid van uw woonplaats Buulobarde, zoals Daharro, een dorp op een viertal kilometer ten noordwesten van uw stad Buulobarde, de locaties Banaanka Xaqar, Caag Muudey en Xagar, bleek u deze niet te (her)kennen (gehoor CGVS, p.18,19,20).

Ook wat betreft de recente gebeurtenissen in uw regio zijn uw verklaringen niet overtuigend. U beweert in Buulobarde te hebben verbleven tijdens de droogte van 2011 (gehoor CGVS, p.29). U kreeg hierbij de kans om te vertellen over de omstandigheden die het voor jullie zeer moeilijk maakten om te overleven.

U haalde hierop enkel aan dat er hulporganisaties ter plaatse kwamen, maar wist niet te melden welke organisaties dat concreet waren (gehoor CGVS, p.29,30). Bovendien is het opmerkelijk dat u stelde dat de droogte die in 2011 begon, reeds na zes maanden stopte. U legde uit dat na het verdelen van voedselhulp het zou zijn beginnen regenen. Na deze periode zou er geen grote/ lange droogte meer zijn geweest (gehoor CGVS, p.31). In werkelijkheid werd Somalië van 2010 tot 2012 getroffen door één van de ergste periodes van droogte in decennia. De provincie Hiiraan was één van de ergst getroffen gebieden. Deze droogte leidde in grote delen van Somalië tot een hongersnood die tot in 2012 duurde. Duizenden mensen vluchtten uit hun regio op zoek naar water en voedsel. U werd nogmaals meegegeven dat uw verklaringen niet kunnen van overtuigen dat u daadwerkelijk in Somalië woonde. U antwoordde daarop enkel "ik ben weggegaan uit mijn land door al Shabaab, die zijn me komen opzoeken en hebben gevraagd om naar hen te gaan. Ik heb al uw vragen beantwoord het is aan u om te geloven of niet, ik kom uit dat land". Wanneer u werd opgemerkt dat al Shabaab niet exclusief iets van Somalië is stelde u: "Ik zou anders daar nooit zijn weggegaan als die groep met wie ik groot ben gebracht zich aansloot en me constant vroeg me aan te sluiten, het probleem is mij overkomen en niet u". Er werd u daarop nogmaals een kans gegeven om te vertellen van waar u werkelijk afkomstig bent en dat uw verklaringen tot dan toe niet overtuigend waren. Uw antwoord "Moet ik vertellen over mijn problemen want ik heb neiging weg te gaan", getuigt dan ook geenszins van een medewerking tijdens het gehoor (gehoor CGVS, p.32).

Gelet uw stelling vanaf 2010 tot 2014 naar school te zijn geweest, meer bepaald een koranschool, werd u gevraagd of deze school onder de hoede van al Shabaab viel. U verklaarde hierop dat al Shabaab niet bezig was met de koranschool maar wel met mensen te rekruteren. Gevraagd of een koranschool niet de plaats bij uitstek was om rekruten te ronselen, gaf u het opmerkelijk antwoord: "neen voor al Shabaab is het niet belangrijk om een koranschool te controleren, ze waren meer bezig met de regering" (gehoor CGVS, p.33). Uit informatie blijkt nochtans dat in de periode 2012 –een periode wanneer ook u schoolliep- al Shabaab uit scholen en koranscholen kinderen had ontvoerd in uw woonomgeving. Deze kinderen werden gedwongen bewapend en ingezet om tegen het Somalische leger en AMISOM te vechten. Hierbij dient nog te worden vastgesteld dat het uitermate opmerkelijk is dat u de volledige benaming van al Shabaab niet blijkt te kennen. Gevraagd om de volledige benaming van deze groepering te geven stelde u dat het gewoon al Shabaab was of de "islamiya" groep (islamitische groep) (gehoor CGVS, p.33). Nochtans is de benaming al Shabaab een afkorting voor Harakat al-shabaab al mujahidin. Hoewel u aanvankelijk te kennen gaf dat de komst van al Shabaab geen grote impact had op uw schoolleven, stelde u even verder dat tijdens gevechten de school werd gesloten (gehoor CGVS, p.23). Gevraagd om deze gebeurtenissen wat concreter te omschrijven en wat meer te vertellen over deze incidenten kwam u niet verder dan dat er een groot gevecht was tussen al Shabaab en de Ethiopiërs, dat dit gevecht in 2011 plaatsvond en een paar dagen (later zei u twee weken) duurde (gehoor CGVS, p.24). U verklaarde dat hierbij veel mensen werden gedood, vluchtten en anderen waren achtergebleven. Gevraagd of er naast al Shabaab nog andere groeperingen actief waren in de regio Hiiraan, verklaarde u dat niet te weten of u dat te herinneren (gehoor CGVS, p.32). Nochtans blijkt uit informatie dat de militie Ahlu Sunnah Wal Jamaa mee te hebben gestreden tegen al Shabaab in Hiiraan en dat zij zelfs samen met de Ethiopische en het Somalische leger Beledweyne – hoofdplaats van de provincie Hiiraan hebben bevrijd van al Shabaab. Verder blijkt dat zij grote delen van het noorden van de provincie mee controleren.

Gevraagd van waar de Ethiopiërs kwamen legde u uit dat deze werden gestuurd door de regering van Sheikh Sharif, de toenmalige president (gehoor CGVS, p.24,25). De volledige naam van de president, met name Sheikh Sharif Ahmed, bleek u dan weer niet te kunnen geven. U stelde immers dat Sheikh Sharif de volledige naam betrof.

Voorts stelde u ook in 2013 voor één maand uw woonplaats te hebben moeten verlaten omwille van gevechten tussen de Somalische regering en al Shabaab. Wederom bleef u uitermate vaag wanneer u werd gevraagd om concreter te vertellen wat u allemaal had meegemaakt. Zo diende men u meermaals te vragen over welke Somalische regering u het had en over welke plaatsen u vertelde. U haalde daarop aan het steeds over uw stad Buulobarde te hebben gehad en over de regering van Sheikh Sharif (gehoor CGVS, p.26). Uit beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat Sheikh Sharif Ahmed tot augustus 2012 als president was aangebleven, kortstondig opgevolgd door Muse Hassan Sheikh Sayid Abdulle en Mohamed Osman Jawari. In september 2012 werd Hassan Sheikh Mohamud president van Somalië. Wat er ook van zij, is het opmerkelijk dat u wel in staat bent te vertellen dat Ethiopische troepen tegen al Shabaab in uw woonomgeving vochten, doch blijkt u deze troepen niet te linken aan de aanwezige Afrikaanse troepen in Somalië, AMISOM. Nochtans stelde u de benaming AMISOM wel te kennen. U legde hierbij het volgende uit: "(AMISOM) is voor veiligheid gebracht, ze hebben veel wapens, ze moeten land veilig maken, er zijn veel militairen. AMISOM als die binnenkomen is iedereen blij en al Shabaab is dan weg". Op de vraag of AMISOM recent betrokken was in uw leefgebied antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p.35,36). Bovendien stelde u verkeerdelijk

dat in Hiiraan de buitenlandse troepen enkel uit Ethiopiërs bestond (gehoor CGVS, p.36). In werkelijkheid zijn in uw stad Buulobarde Djiboutiaanse AMISOM-troepen actief. Het feit dat u hierover niet op de hoogte bent is hoogst opmerkelijk aangezien u verder een incident aanhaalt –een aanslag op hotel “Amelo” in Buulobarde (gehoor CGVS, p.35)- waarbij precies de Djiboutiaanse troepen werden gevisieerd. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Buulobarde gelegen in de regio Hiiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Hiiraan (Somalië) kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Buulobarde in Hiiraan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal op 24 mei 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en tegen het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (gehoor CGVS, p.16,18,32,34). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het Commissariaat-generaal de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het Commissariaat-generaal niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoor CGVS, p.3). U bleef echter volhouden en stelde “Ik ben van dat land, ik heb hele leven daar gewoond, ik heb u alles verteld over mijn regio”. Opnieuw werd u opgemerkt dat u niet overtuigde daadwerkelijk in Somalië/Hiiraan/Buulobarde te hebben verbleven en dat het niet enkel uw geringe clankennis betrof maar ook uw leefomgeving. U antwoordde daarop “Ik ben niet weggelopen van (een) clan, daarom (heb ik) nooit over clans geleerd, ik ben weggevlucht van al Shabaab en daar is

geen clanconflict geweest" (gehoor CGVS, p.16). Gelet op het feit dat in Somalië het clansysteem de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor is, is uw opmerking over clans in het algemeen hoogst merkwaardig te noemen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het Commissariaat-generaal volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het Commissariaat-generaal erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"II. 1. Enig middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.²

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction. Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile."

(R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

II.1.4 Vooreerst stelt verwerende partij geen geloof te hechten aan de leeftijd van verzoekende partij en stelt dat zij minsten 20 jaar oud moet zijn. Verzoekende partij betwist dit met klem. Zij is geboren op 3 maar 1999 en is nog steeds minderjarig. Zij is niet in het ziekenhuis geboren doch dit is de geboortedatum die haar moeder haar altijd heeft meegedeeld.

II.1.5 Vervolgens stelt verwerende partij geen geloof te hechten aan de Somalische afkomst van verzoekende partij uit Buulo Burte. Verwerende partij meent dat de kennis van verzoekende partij omtrent haar regio van herkomst onvoldoende zou zijn. Verwerende partij baseert zich op de vermeende gebrekkige kennis van verzoekende partij aangaande de clans in Somalië en meent dat zij op de hoogte moet zijn van de clanstructuren omwille van het belang ervan in de Somalische maatschappij.

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan-familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

(...)" En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

In casu is de bestreden beslissing voor meer dan de helft gebaseerd op de clankennis en geografische kennis van verzoekende partij.

Dit is niet ernstig meer.

Verzoekende partij heeft naar haar beste kunnen getracht te antwoorden om de vragen van verwerende partij. Zij volhardt weldegelijk van Bulo Burte afkomstig te zijn en daar haar hele leven te hebben gewoond.

Verwerende partij focust zich enkel op de vragen die verzoekende partij niet kon beantwoorden en legt een groot stuk van het gehoor – waar verzoekende partij weldegelijk correcte antwoorden gaf – naast zich neer.

Zo kent zij haar dorp, district, andere benaming voor Bulo Burte:

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 4-5]

Zij kent de bedrijven en telefoonlijnproviders:

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 8]

Zij kent de wijken van Bulo Burte:

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10]

Zij kan haar eigen wijk en de rivier situeren:

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 11]

Zij kon dorpen rond haar eigen dorp opnoemen:

[citaat uit CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 12]

Verzoekende partij is jong (17 jaar) en heeft tijdens het gehoor aangegeven nooit haar dorp te hebben verlaten.

Zij heeft naar haar beste mogelijkheden trachten zoveel mogelijk informatie omtrent haar leefomgeving te geven. Zij kende haar clan, haar dorp, de omliggende dorpen, de gezaghebbers in haar regio toen zij er vertrok, de rivier, enz.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor – en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden – naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.8 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.9. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.”

Het advies van het UNHCR waarnaar verzoeker verwijst is gevoegd als stuk 3 bij het verzoekschrift.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient

daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Gelet op de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie, moet worden benadrukt dat verzoeker bij zijn aankomst in België wel degelijk een leeftijd van meerderjarigheid had bereikt. Overigens werd hem herhaaldelijk gewezen op het belang om de waarheid te vertellen. Waar verzoeker met het volharden in zijn geboortedatum van 3 maart 1999 in wezen de gehanteerde onderzoeksmethode bij het leeftijdsonderzoek bekritiseert, dient erop gewezen dat tegen de beslissing van de Dienst Voogdij een beroep kon worden ingediend bij de Raad van State. Verzoeker kan het resultaat van de medische testen niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangezien dit niet de door de wet voorziene beroepsprocedure is. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat dan ook het vermoeden dat de uit de analyse blikkende schatting verzoekers werkelijke leeftijd betreft. Verzoeker bewijst *in casu* niet het tegendeel en toont niet aan een beroep te hebben ingediend tegen de beslissing van de dienst Voogdij, zodat die intussen definitief is geworden. Bijgevolg treedt de Raad de motivering van de bestreden beslissing betreffende de voorgehouden leeftijd van verzoeker bij, wat ook een negatieve invloed heeft op zijn algemene geloofwaardigheid.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat zijn clankennis voldoende is, aangezien hij geen eenduidig antwoord kan geven tot welk grote clan hij zou behoren. Hij minimaliseert algemeen het feit dat zijn kennis niet overeenstemt met de landeninformatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 3). Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur en ook de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoeker aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis van verzoeker inderdaad een belangrijk element uitmaakt van de identiteit (Landeninformatie, stuk 13, nrs. 1 en 2) en verzoeker op dit punt faalt. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoekers onbekendheid vastgesteld met de eigen ‘clan’. Aldus wordt op ernstige wijze de band van verzoeker met Somalië aangetast. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld.

Het volharden in de verklaringen over zijn dorp en district, de bedrijven en telefoonproviders, de wijken van Bulo Burte, zijn eigen wijk en situering van de rivier en de dorpen rondom Bulo Burte, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Na lezing van het administratief dossier, wordt de Commissaris-generaal bijgetreden dat (i) verzoekers geografische kennis over Somalië in het algemeen en zijn regio van herkomst bijzonder lacunair is en (ii) zijn kennis van recente gebeurtenissen in zijn regio (de droogteperiode van 2010 tot 2012 en zijn reactie op de confrontatie met de weinig overtuigende verklaringen hierover, zijn scholing van 2010 tot 2014 en de inmenging van Al Shabaab en andere militaire groepen, de verklaringen over de toenmalige president van Somalië en gebeurtenissen in 2013 die de aanleiding waren om zijn woonplaats tijdelijk te verlaten) de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondermijnt.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Wat de subsidiaire bescherming betreft kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië of waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoon, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.5. Verzoeker kan bovendien niet ernstig menen dat het weigeren van het verlenen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus omdat hij zijn nationaliteit niet aannemelijk maakt, een schending uitmaakt van de door hem aangehaalde bepalingen enkel omdat hij zijn beweerdelijke Somalische nationaliteit en herkomst herhaalt en volhoudt. Het is aan verzoeker om zijn nationaliteit aannemelijk te maken nu op hem de plicht rust zijn werkelijke herkomst te verklaren.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen. Aangezien verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke herkomst en nationaliteit, maakt hij een nood aan internationale bescherming niet aannemelijk.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng november tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP